

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14769/2023
28.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужилаца Републике Србије, коју заступа Државни правобранилац и Градске Општине Звездара, коју заступа Градско правобранилаштво, Одељење Општине Врачар, Звездара, Палилула, Савски венац и Стари Град, са умешачима на страни тужилаца АА и ББ, оба из ..., против тужених ВВ из ... и ГГ из ..., као правних следбеника сада пок. ДД, бивше из ..., чији је заједнички пуномоћник Петар Милутиновић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2654/22 од 11.01.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2654/22 од 11.01.2023. године.

Образложење

Побијаном пресудом преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 1303/19 од 17.06.2019. године у ставу првом изреке, тако што се одбија тужбени захтев тужилаца да се утврди да је Република Србија власник, а Градска Општина Звездара корисник непокретности куће – кућни број .. у ул. ... у Београду (две зграде и двориште), све саграђено на кат. парц. бр. ..., површине 3 ара 27,50 м2, уписано у ЗКУЛ .. КО Београд 2, те да пресуда представља основ за укњижбу наведених права у јавним књигама у којима се води евиденција о непокретностима, као неоснован. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем и четвртм изреке првостепене пресуде, тако што се обавезују тужиоци да туженима, на име трошкова парничног поступка исплате износ од 155.750,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженима на име трошкова другостепеног поступка исплате износ од 217.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредбе одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужене су доставиле одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да је ревизија тужилаца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни остале повреде које би представљале ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, на кат. парц. бр. .. уписано у ЗКУЛ .. КО Београд 2 на кућном броју .. у улици ... у Београду налази се приземна зграда десно од улаза у двориште која се састоји од четири стамбене јединице и зграда која се налази лево од улаза у двориште, која се састоји од три дела: стана број 1 - собе 11 м², стана број 2 – собе од 23 м² и стана број 3 – собе од 11 м², док се друга зграда која се налази у продужетку састоји од шупе и пољског вц-а. Земљишно-књижни власник земљишно-књижног тела 2 (кућа број ..) и две зграде на кат. парц. бр. .. била је сада пок. ДД, супруга пок. ЂЂ. Тужене су законски наследници пок. ДД. Према евиденцији Јавног предузећа за стамбене услуге Београд које је закључивало уговор о коришћењу станова са трећим лицима, објекти у улици ... број .. у Београду (објекат 1 и 2) који су изграђени 1926. године, унети су у тадашњи Фонд Градског стамбеног предузећа 11.11.1965. године од стране тужиоца Градске Општине Звездара, као носиоца права располагања. Правноснажном пресудом Вишег суда у Београду П 177/12 од 12.05.2012. године утврђено је да у заоставштину ЂЂ бившег из ... не улази кућа кућни број .. (две зграде) у улици ... у Београду, постојећа на кат. парц. бр. ..., површине 327,50 м² и да се на основу те пресуде има извршити брисање уписа тужене ДД и да се успостави претходни упис стања непокретности у корист ЂЂ. Иначе, ДД је уписана као власник те непокретности по основу допунског оставинског решења које је донето од стране Четвртог општинског суда у Београду О 502/93 од 24.03.1993. године У образложењу пресуде Вишег суда у Београду П 177/12 од 22.05.2012. године констатовано је да правни претходник пок. ДД, ЂЂ није закључио уговор о купопродаји непокретности у улици ... у Београду, обзиром да је уговор закључен 1943. године, јер је утврђено да се именовано лице доселило у Београд 1949. године. ЂЂ, супруг сада пок. ДД је 1943. године имао 15 година, а графолошким вештачењем је утврђено да исти није потписао назначени уговор од 29.06.1943. године. Поред назначеног ЂЂ који је рођен 1928. године, а умро ...1983. године, постоји други ЂЂ1 који је рођен 1902. године, а преминуо ...1971. године. Његова супруга је била ЕЕ, која је такође у међувремену преминула. Утврђено је да је управо тај други ЂЂ1, рођен 1902. године, са правним претходником – власником спорне непокретности као продавцем ЖЖ, закључио уговор 1943. године. Општина Звездара је предметне непокретности унела у Стамбени фонд по основу Закона о национализацији из 1958. године. Сада се у јавним књигама као власник те непокретности води ДД.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев и утврдио да је Република Србија власник, а Градска Општина Звездара корисник спорне непокретности – куће број .. у улици ... у Београду, на кат. парц. бр. ..., чија површина парцеле је 3 ара и 27,50 м². Ово из разлога што је пресудом Вишег суда у Београду П 177/12 од 22.05.2012. године утврђено да у заоставштину ЂЂ

из Београда рођеног 1928. године, не улази спорна непокретност, па ни ДД није могла постати наследник те непокретности.

Другостепени суд није прихватио овакву правну аргументацију првостепеног суда. Налази да у конкретном случају постоји недостатак потпуне пасивне легитимације. Ово из разлога што из садржине пресуде Вишег суда у Београду П 177/12 од 25.05.2012. године, произилази да је купопродају предметне непокретности извршио ЂЂ1 рођен 1902. године, а који је преминуо ...1971. године и чија је супруга била ЕЕ. У конкретном случају постоји непотпуна процесна заједница на страни означених тужених. Било је нужно да тужиоци тужбом обухвате правне следбенике раније уписаног власника правног стицања непокретности ЂЂ1 рођеног 1902. године, те да се према њима утврде права на која претендују. То значи да се у процесној улози тужених код захтева за утврђење не налазе неопходно потребна сва пасивно легитимисана лица. Стога је првостепена пресуда преиначена, одбијен тужбени захтев и обавезани тужиоци на плаћање трошкова поступка.

По оцени Врховног суда, овакво правно закључивање другостепеног суда је правилно. Из изведених доказа произилази да је претходно уписани власник на спорној непокретности био ЂЂ1 рођен 1902. године, који је преминуо ...1971. године, а за кога је утврђено да је купац спорне непокретности и то на основу уговора о купопродаји који је закључио са продавцем ЖЖ 1943. године, који је био претходно уписан као земљишно-књижни власник. Његова супруга је била ЕЕ, па је правилан закључак другостепеног суда да у конкретном случају не постоји потпуна процесна заједница на страни тужених, јер нису тужбом обухваћени и правни следбеници сада пок. ЂЂ1 рођеног 1902. године, преминулог ...1971. године, па не постоји потпуна пасивна легитимација на страни тужених.

Према члану 211. став 1. ЗПП прописано је да: „нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјално правног односа“. Према ставу 2. цитираног члана „ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован“. У конкретном случају произилази да не постоји потпуна пасивна легитимација на страни тужених, тј не постоји потпуна процесна заједница, па је правилно поступио другостепени суд када је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев као неоснован.

Истицање чињенице у ревизији да је супруга пок. ЂЂ, да је ЕЕ преминула ...1998. године, да нису имали деце, те да нема правних следбеника, није чињеница која се може узети у разматрање у ревизијском поступку. Према члану 308. ЗПП докази се морају презентирати суду најкасније до закључења припремног рочишта, а изузетно након тога (члан 314. ЗПП). У овом случају не стоји околност да тужиоци нису могли да провере чињенично стање везано за околност да ли пок. ЂЂ1, рођен 1902. године има наследника, ради утврђења да ли је неопходно да дође до проширења тужбеног захтева и у односу на остале евентуалне супарничаре.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Гордана Комненић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**